

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์แห่งชาติตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551
คำสำคัญ	คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์แห่งชาติ/การอุทธรณ์/ อำนาจดุลพินิจ/นายทะเบียน
นักศึกษา	รัตนาวลี ทิพยมณฑล
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.เอกพงษ์ สารน้อย
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2562

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ทำการศึกษาในเรื่องของปัญหาการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์แห่งชาติ รวมถึงองค์กรผู้พิจารณาอุทธรณ์ ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์และการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติและนายทะเบียน เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและไม่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

จากการศึกษาพบว่า ปัญหาองค์กรผู้พิจารณาการอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 มีองค์ประกอบของคณะกรรมการจำนวน 27 คน ซึ่งเป็นองค์กรขนาดใหญ่ ประกอบกับมาตรา 66 และมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 กำหนดกรอบระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ จึงเป็นปัญหาในส่วนขององค์ประชุมของคณะกรรมการและหากผู้อุทธรณ์ส่งเอกสารไม่ครบถ้วนจะถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ อีกทั้ง การใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์และนายทะเบียน ยังขาดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ปัญหาดังกล่าวจึงทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551

เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาข้างต้น เห็นควรดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นการเฉพาะ รวมถึงกำหนดเพิ่มเติมในบทบัญญัติมาตรา 36 มาตรา 66/2 และมาตรา 67 ให้ผู้ยื่นคำขอตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์และผู้ยื่นขออุทธรณ์ให้ส่งเอกสารให้ครบถ้วนในวันที่ยื่นคำขอให้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ รวมทั้งการยื่นอุทธรณ์ และเห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์หรือแนวทางการเช็คลิสต์ (Checklist)

ของการใช้ดุลพินิจ ทั้งนี้ เพื่อให้กฎหมายภาพยนตร์ของประเทศไทยมีความครบถ้วนสมบูรณ์
ในทุกด้านและสามารถคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพต่อไป